

פָּרֶק מֵד

א וַיֵּצֵאוּ אֶת־אִשְׁרֵי עַל־בֵּיתוֹ לֵאמֹר: "מַלֵּא אֶת־אֲמַתְחַת הָאֲנָשִׁים
אֶכֶל כֶּאֱשֶׁר יוּכְלוֹן שְׂאֵת, וְשִׁים כֶּסֶף־אִישׁ בְּפִי אֲמַתְחַתּוֹ.
ב וְאֶת־גְּבִיעֵי, גְּבִיעַ הַכֶּסֶף, תְּשִׁים בְּפִי אֲמַתְחַת הַקָּטָן וְאֵת כֶּסֶף
שִׁבְרוּ."

וַיַּעַשׂ כַּדְּבַר יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר.

ג הַבֶּקֶר אֹר, וְהָאֲנָשִׁים שְׁלָחוּ, הָמָּה וַחֲמֵרֵיהֶם.

ד הֵם יָצְאוּ אֶת־הָעִיר, לֹא הִרְחִיקוּ, וַיֹּסֵף אָמַר לְאִשְׁרֵי עַל־בֵּיתוֹ:
"קוּם, רְדֹף אַחֲרֵי הָאֲנָשִׁים וְהַשְׁגַּתֶם, וְאִמְרַתְּ אֲלֵהֶם: 'לָמָּה
שָׁלַמְתֶּם רְעָה תַּחַת טוֹבָה?"

ה הֲלוֹא זֶה, אֲשֶׁר יִשְׁתָּה אֲדֹנָי בּוֹ, וְהוּא נָחַשׁ יִנְחַשׁ בּוֹ; הֲרַעַתֶם,
אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם."

ו וַיִּשְׁגֹּם, וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה.

ז וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו: "לָמָּה יְדַבֵּר אֲדֹנָי כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה?
חֲלִילָה לַעֲבָדֶיךָ מַעֲשׂוֹת כַּדְּבַר הַזֶּה!"

ח הֵן כֶּסֶף, אֲשֶׁר מָצְאָנוּ בְּפִי אֲמַתְחַתֵּינוּ, הֵשִׁיבָנוּ אֵלֶיךָ מֵאֶרֶץ
כְּנָעַן - וְאֵיךְ נִגְנַב מִבֵּית אֲדֹנֶיךָ כֶּסֶף אוֹ זֶהָב?!

ט אֲשֶׁר יִמָּצָא אֶתּוֹ מֵעַבְדֶּיךָ וּמֵת, וְגַם־אֲנַחְנוּ נִהְיֶה לַעֲבָדִים."
י וַיֹּאמֶר: "גַּם־עַתָּה כַּדְּבָרֶיכֶם כֵּן־הוּא: אֲשֶׁר יִמָּצָא אֶתּוֹ יִהְיֶה־לִּי
עֶבֶד, וְאַתֶּם תִּהְיוּ נְקִיִּים."

יא וַיִּמְהָרוּ וַיֹּרְדוּ אִישׁ אֶת־אֲמַתְחַתּוֹ אֲרָצָה, וַיִּפְתְּחוּ אִישׁ אֲמַתְחַתּוֹ.

יוּכְלוֹן שְׂאֵת - עַד כַּמָּה
שְׁיֹכְלוּ לְשֵׂאֵת.

נָחַשׁ יִנְחַשׁ בּוֹ - יוֹסֵף
מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּגִבִּיעַ כְּדֵי לְנַחֵשׁ
מָה יִקְרָה בְּעַתִּיד.
הֲרַעַתֶם, אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם -
עָשִׂיתֶם מַעֲשֵׂה רַע.

נְקִיִּים - לֹא אֲשָׁמִים.

יב ויחפש - בגדול החל, ובקטן כלה; וימצא הגביע באמתחת בנימן.

יג ויקרעו שמלתם; ויעמס איש על-חמרו, וישבו העירה. יד ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף, והוא עודנו שם; ויפלו לפניו ארצה.

טו ויאמר להם יוסף: "מה-המעשה הזה אשר עשיתם? הלא ידעתם, כי נחש ינחש איש אשר כמני!"

טז ויאמר יהודה: "מה-נאמר לאדני? מה-נדבר ומה-נצטדק? האלהים מצא את-עון עבדיך.

הננו עבדים לאדני, גם-אנחנו, גם אשר-נמצא הגביע בידו." יז ויאמר: "חלילה לי מעשות זאת! האיש, אשר נמצא הגביע בידו - הוא יהיה-לי עבד, ואתם עלו לשלום אל-אביכם."

פרשת ויגש

יח ויגש אליו יהודה ויאמר: "בי, אדני, ידבר-נא עבדך דבר באזני אדני, ואל-יחר אפך בעבדך, כי כמוך כפרעה.

יט אדני שאל את-עבדיו לאמר: 'היש-לכם אב או אח?'

כ ונאמר אל-אדני: 'יש-לנו אב זקן וילד זקנים קטן; ואחיו מת, ויותר הוא לבדו לאמו, ואביו אהבו.'

כא ותאמר אל-עבדיך: 'הורדהו אלי ואשימה עיני עליו.'

כב ונאמר אל-אדני: 'לא יוכל הנער לעזב את-אביו; ועזב את-אביו, ומת.'

כג ותאמר אל-עבדיך: 'אם-לא ירד אחיכם הקטן אתכם - לא

ומה נצטדק? - במה נוכיח את צדקתנו?

עון - חטא.

יחר אפך - תכעס עלי. כמוך כפרעה - גדול וחשוב אתה כמו פרעה.

ויותר הוא לבדו לאמו - נותר בן יחיד לאמו. ואשימה עיני עליו - כדי שאראה אותו, או שאשגיח עליו.

תספון לראות פני.

כד ויהי כי עלינו אל-עבדך אבי, ונגד-לו את דברי אדני.

כה ויאמר אבינו: 'שבו, שברו-לנו מעט-אכל.'

כו ונאמר: 'לא נוכל לרדת. אם-יש אחינו הקטן אתנו, וירדנו -

כי-לא נוכל לראות פני האיש, ואחינו הקטן איננו אתנו.'

כז ויאמר עבדך אבי אלינו: 'אתם ידעתם, כי שנים ילדה-לי

אשתי.

כח ויצא האחד מאתי, ואמר: 'אך טרף טרף'; ולא ראיתיו עד-הנה.

כט ולקחתם גם-את-זה מעם פני, וקרהו אסון - והורדתם את-

שיבתי ברעה, שאלה.'

ל ועתה, כבאי אל-עבדך אבי, והנער איננו אתנו; ונפשו קשורה

בנפשו.

לא והיה כראותו כי-אין הנער - ומת, והורידו עבדיך את-שיבת

עבדך אבינו ביגון שאלה.

לב כי עבדך ערב את-הנער מעם אבי לאמר: 'אם-לא אביאנו

אליך, וחטאתי לאבי כל-הימים.'

לג ועתה ישב-נא עבדך תחת הנער עבד לאדני, והנער יעל עם-

אחיו.

לד כי איך אעלה אל-אבי, והנער איננו אתי?!

פן אראה ברע אשר ימצא את-אבי."

ונפשו קשורה בנפשו -
נפשו של יעקב קשורה
בנפש בנימין, ולכן לא
יוכל לחיות בלעדיו.

ערב - אחראי.

תחת - במקום.

פן אראה ברע אשר ימצא
את אבי - אני חושש
לראות את הרע שיקרה
לאבי.

הַגְּבִיעַ בְּאֶמְתַּחַת בְּנִימִין (פֶּרֶק מִד פְּסוּקִים א-יז)

חן המדמיון

1.

חן עָרַף בְּתִמוּנוֹת אֶת סֵפֹר מְצִיאַת הַגְּבִיעַ.

כָּתְבוּ מָה מְסַפֵּר כָּל צִיּוֹר.

א.

"וְאֵת גְּבִיעִי, גְּבִיעַ הַכֶּסֶף תִּשִּׂים
בְּפִי אֶמְתַּחַת הַקֶּטָן."

ב.

"לָמָּה שְׁלַמְתֶּם
רְעָה תַּחַת טוֹבָה?"

ג.

ד.

"מָה הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה
אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם?"

---

2. מי אמר למי?

השלימו:

א. "ואת גביעי, גביע הכסף, תשים בפני אמתחת הקטן."

_____ ל _____

ב. "למה שלמתם רעה תחת טובה?" _____ ל _____

ג. "הננו עבדים לאדני, גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו."

_____ ל _____

ד. "חלילה לי מעשות זאת." _____ ל _____

פרק מד

נאום יהודה (פסוקים יח-לד)

1. מדברי יהודה אפשר ללמד על אפיו ועל תכונותיו.
חברו בקו כל הגד לתכונות המתאימות.

תכונותיו של יהודה

- מקים הבטחות
- דואג לאביו
- מגלה אחריות
- בעל כשר מנהיגות
- דואג לאחיו בנימין
- מוכן להקריב את עצמו
- בעל בטחון עצמי
- גאה ואמיץ

דברי יהודה

יהודה פנה אל יוסף, המשנה
למלך מצרים, ודבר בשם כל אחיו.

יהודה אמר שאם בנימין לא
יחזר לכנען, ימות יעקב אביו מצער.

יהודה אמר שהוא מוכן להיות
עבד במצרים כל ימי חייו במקום אחיו
בנימין.

יהודה ספר ליוסף על הבטחתו לאביו
- שיהיה ערב לשלמו של בנימין.